

Babiččiny buchty

Pohádka ke čtení

Karkulka s vlkem byli zvláštními kamarády. Přestože kdysi dávno vlk Karkulku a její babičku málem sežral, dnes už jsou to nejlepší přátelé. Poté, co myslivec vlka zachránil a ten slíbil, že už nikdy nebude zlý, začali spolu trávit spoustu času. Hráli na pasece, skákali po pařezech, házeli po sobě šíškami a dávali si hádanky. Vlk, přestože byl trochu rošťák, měl Karkulku moc rád.

Jednoho krásného dopoledne se opět sešli na pasece. Skákali po pařezech, smáli se a házeli po sobě šíškami, až se náhle Karkulka zastavila. „Vlku, já mám takový hlad! Co kdybychom šli k babičce, určitě bude mít něco dobrého na zub.“

Vlk zvedl hlavu a zavěštil. „Mám hlad jako vlk!“ zvolal. „Tak pojďme k babičce, tam určitě něco bude!“

Rychle se rozběhli k babiččině chaloupce. Vlk běžel první, Karkulka ho následovala a myslivec, který se k nim přidal, šel rychlým krokem za nimi. Babička už na ně čekala před chaloupkou a usmívala se. „Mám pro vás překvapení!“ volala vesele. Z kuchyně se linula úžasná vůně.

„Ale to to voní!“ volal nadšeně myslivec.

„Jé, babi, ty jsi upekla buchty!“ volala Karkulka.

Vlk mlčel, protože měl plnou hubu slin a bál se, aby mu náhodou nevytekly na zem. Babička se smála. „Ano, upekla jsem je pro vás. Snad vám budou chutnat. Ale nejdřív si umyjte ruce a ty, vlku, nezapomeň pořádně vydrbat tlapy.“

Karkulka s myslivcem si šli umýt ruce a vlk si pečlivě drbal všechny čtyři tlapy. Potom se posadili ke stolu.

„Upekla jsem povidlové, makové a tvarohové. Jaké si kdo dá?“ zeptala se babička.

„Já bych prosil makové,“ řekl myslivec.

„Já bych prosila tvarohové,“ řekla Karkulka.

Vlk nevěděl. Chtěl by všechny. Nakonec řekl: „Já bych si dal ty povidlové.“

„A já si dám tvarohové,“ řekla babička a spravedlivě rozdělila buchty.

Všichni spokojeně jedli. Myslivec si vychutnával své makové buchty, Karkulka si pochutnávala na tvarohových. Jen vlk, který své povidlové buchty spolkl na posezení, neměl nic. Seděl u stolu a koukal na myslivcův talíř, kde se na něj smály dvě myslivcovy makové buchty.

„Možná bych mohl, až se myslivec nebude dívat, mu jednu buchtu vzít. Třeba si ničeho nevšímne,“ přemýšlel vlk.

Jak řekl, tak udělal. Ve chvíli, kdy se mu zdálo, že se nikdo nedívá, nenápadně sunul jednu tlapu pod stolem, a hup a čmajz, sebral myslivci makovou buchtu přímo před nosem. Naštěstí si toho babička všimla dřív, než vlk buchtu spolkl.

„Vlku! Co to vidím? Krást se nesmí!“ Řekla přísně babička.

Vlk se zastavil, buchtu držel na půli cestě do rozevřené tlamy a zkroušeně zavyl: Když já mám strašný hlad a ty buchty mi strašně chutnají..“

Babička řekla. „To je možné, ale tu buchtu myslivci vrať!“

Vlk poslechl, a ukradenou buchtu vrátil na myslivcův talíř.

Myslivec si spokojeně oddychl. „Dobře, že jsi poslechl. Nechtěl bych tě trestat, vlku, ale krást se opravdu nesmí.“

Karkulka se k vlkovi naklonila a řekla: „Vlku, příště se prostě zeptej, jestli můžeš dostat víc. Nemusíš krást.“

Vlk přikývl. „Aha. Tak dobře. To jsem nevěděl. Budu si to pamatovat.“

Babička se pousmála a řekla: „Dobře, jsem ráda, že jsme si to vysvětlili. A pamatujte si, vždy se dělte a buďte k sobě laskaví.“

A tak se vlk poučil, že krást se nevyplácí, a od té doby se choval u babičky vždy vzorně. Mezitím se v troubě upekly další horké, voňavé buchty. Vlk, Karkulka a myslivec si buchty spravedlivě rozdělili a vlka již ani nenapadlo, že by měl někomu něco brát.

KONEC

Povídáme si o pohádce

Představme si, že by vlk myslivci tu buchtu skutečně sežral. **Jak by se asi cítil myslivec?**

- Byl by smutný...
- Byl by hladový...
- Cítil by se ukřivděně...

A jak by se cítil vlk?

Vlk by se nejdříve cítil sytý a spokojený, protože by měl plné břicho.

Ale za chvíli by si všiml, že něco není v pořádku. Všiml by si, že je myslivec smutný a zaražený.

Že si s ním nechce povídat, ani mu nechce nic zajímavého ukazovat.

Potom by vlk asi dostal strach. Báł by se, že s ním myslivec už nechce kamarádit.

Vlk totiž chce s myslivcem kamarádit. Myslivec ho bere na dlouhé, pěkné procházky lesem. Ne, vlk nechce přijít o tak dobrého kamaráda!

Jak to bylo doopravdy dál?

Babička vlkovi všechno vysvětlila. Vlk pozorně poslouchal, dával pozor a snažil se všechno zapamatovat.

Mezitím se v troubě upekly další horké, voňavé buchtý. Vlk, Karkulka a myslivec si buchtý spravedlivě rozdělili a vlka již ani nenapadlo, že by měl někomu něco brát.

Proč je důležité se dělit s ostatními?

(Když se dělíme, ukazujeme, že nám záleží na druhých. Ostatní se pak cítí dobře a máme více přátel.)

Jak můžeš ukázat, že někomu důvěřuješ a že jsi jeho dobrý kamarád?

(Můžu mu pomáhat, naslouchat, být k němu upřímný.)

Proč si myslíš, že babička vysvětlila vlkovi, že se krást nesmí, místo aby ho jen potrestala?

(Babička chtěla, aby vlk pochopil, proč je to špatné, a aby se to v budoucnu nestalo. Chtěla ho naučit, že je důležité být poctivý a laskavý.)

Babiččiny buchty

Scénář pro loutkové divadlo

Připravte si tyto loutky a kulisy:

- Karkulka
- Vlk
- Babička
- Myslivec
- Scéna Les
- Scéna Babiččina světnice

1. OBRAZ

Scéna: Les, paseka

Vypravěč:

Karkulka s vlkem byli zvláštními kamarády. Přestože kdysi dávno vlk Karkulku a její babičku málem sežral, dnes už jsou to nejlepší přátelé. Poté, co myslivec vlka zachránil a ten slíbil, že už nikdy nebude zlý, začali spolu trávit spoustu času. Často si spolu hráli na pasece, skákali po pařezech, házeli po sobě šíškami a dávali si hádanky. Vlk, přestože byl trochu rošťák, měl Karkulku moc rád.

Vchází Karkulka a vlk. Hrají si, skáčou po pařezech, hází šíškami.

Karkulka:

„Vlku, já mám takový hlad! Co kdybychom šli k babičce, určitě bude mít něco dobrého na zub.“

Vlk:

Zvedne hlavu a zavětrí. „Mám hlad jako vlk!“ *Zvolá dramaticky, což rozesměje Karkulku.* „Tak pojďme k babičce, tam určitě něco bude!“

Vypravěč:

Rychle se rozhodli zamířit k babiččině chaloupce, kde na ně již čekal oběd. Vlk běžel první, Karkulka ho následovala a myslivec, který se k nim přidal, šel rychlým krokem za nimi.

Vlk a Karkulka utíkají, přidává se myslivec.

2. OBRAZ

Scéna: Babiččina světnice

Babička stojí před chaloupkou, všechny vítá a usmívá se:

Babička:

„Mám pro vás překvapení!“

Myslivec:

„Ale to je vůně!“

Karkulka:

„Jé, babi, ty jsi upekla buchty!“

Vypravěč:

Vlk mlčel, měl plnou hubu slin a bál se, aby mu náhodou nevytekly na zem.

Babička:

„Ano, upekla jsem je pro vás. Snad vám budou chutnat. Ale nejdřív si umyjte ruce a ty, vlku, nezapomeň vydrbat tlapy.“

Karkulka s myslivcem si myjí ruce, vlk si pečlivě drbe všechny čtyři tlapy. Když jsou všichni hotoví, posadí se ke stolu.

Babička:

„Upekla jsem povidlové, makové a tvarohové buchty. Jaké si kdo dá?“

Myslivec:

„Já bych prosil makové.“

Karkulka:

„Já bych prosila tvarohové.“

Vlk:

„Já bych si dal ty povidlové.“

Babička:

„A já si dám tvarohové.“

Vypravěč:

Babička rozdělí buchty. Všichni spokojení jedí. Myslivec si vychutnává své makové buchty, Karkulka si pochutnává na tvarohových. Jen vlk, který své povidlové buchty spolkl na posezení, teď nemá nic. Sedí u stolu a kouká na myslivcův talíř, kde se na něj smály dvě makové buchty.

Vlk:

Přemýšlí nahlas.

„Možná bych mohl, až se myslivec nebude dívat, mu jednu buchtu vzít. Třeba si ničeho nevšimne.“

Vypravěč:

Vlk nenápadně sune tlapu pod stolem, a čmajz! Sebere myslivci makovou buchtu přímo před nosem. Naštěstí si toho babička všimne dřív, než vlk stačí buchtu spolknout.

Babička:

Přísně. „Vlku! Co to má znamenat? Krást se nesmí!“

Vlk:

„Když já mám děsný hlad. Až mi sliny tečou z huby ven.“

Babička:

„Hned tu buchtu vrať!“

Vypravěč:

Vlk poslechl, a ukradenou buchtu vrátil na myslivcův talíř.

Myslivec:

„Uf, dobře, že jsi poslechl. Krást se opravdu nesmí.“

Karkulka:

„Vlku, příště se prostě zeptej, jestli můžeš dostat víc. Nemusíš krást.“

Vlk:

„Aha. To jsem nevěděl. Tak já se příště zeptám.“

Babička:

„Dobře, jsem moc ráda, že se vše vysvětlilo. A pamatujte si, vždy se spravedlivě rozdělte a buďte k sobě laskaví.“

Vypravěč:

A tak se vlk poučil, že krást se nevyplácí, a od té doby se choval u babičky vždy vzorně. Všichni si pak spolu dál hráli a užívali si krásný den na pasece. Když se slunce začalo sklánět k západu, všichni si slíbili, že se brzy zase sejdou a prožijí další dobrodružství.

KONEC